

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobců: **a) Mgr. M. K., b) Mgr. Ing. P. K.**, oba zastoupeni JUDr. Marií Kostrůnkovou, advokátkou se sídlem Bělehradská 2759, 390 05 Tábor, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 21. 5. 2014, č. j. MV-34268-4/VS-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2014, č. j. 3Ad 13/2014 - 38,

t a k t o :

I. Řízení s e z a s t a v u j e .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 3. 2. 2014 vydalo Ministerstvo vnitra rozhodnutí, jímž nepřiznalo žalobcům finanční náhradu dle zákona č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik. Rozklad žalobců zamítl ministr vnitra dne 21. 5. 2014 v záhlaví označeným rozhodnutím. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci žalobu k Městskému soudu v Praze. Ten dospěl k závěru, že ve věci není dána věcná příslušnost soudů rozhodujících ve správním soudnictví a v záhlaví specifikovaným usnesením proto žalobu odmítl. Zároveň stěžovatele poučil o možnosti podat ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení žalobu v občanském správním řízení k místně příslušnému okresnímu soudu.

[2] Proti usnesení městského soudu brojí žalobci (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížností podanou dne 6. 10. 2014.

[3] Dříve než Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení stěžovatelem uplatněných kasačních námitek, zabýval se otázkou, zda jsou v dané věci splněny všechny podmínky řízení.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5.000 Kč. Jelikož tento soudní poplatek nebyl současně s podáním kasační stížnosti zaplacen, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 11. 2014, č. j. 1 As 161/2014 – 24, vyzval každého ze stěžovatelů ke splnění jeho poplatkové povinnosti ve lhůtě 10 dnů ode dne právní moci uvedeného usnesení. Výzva byla zástupkyni stěžovatelů doručena dne 4. 12. 2014.

[5] Do dnešního dne však k zaplacení soudního poplatku nedošlo. Stěžovatelé ani nepožádali o osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stejně tak soudu nesdělili žádné okolnosti, které by osvědčovaly existenci nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by jim mohla vzniknout újma, a nedoložili, že bez své viny nemohli poplatek dosud zaplatit (viz § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích). Soud proto řízení zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[6] Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu